

р. 85. (син. измѣтъ са). Въ перен. см.: Лѣкарство-то може да не остави да ся излупятъ лоши послѣдцы. *Л. Д. 1871 р. 122.*

Излущамъ *м. св. Излущвамъ* *м. дл. очищу, очищаю* отъ шелухи, отъ верхней кожицы: лукъ, кромида; бобъ *см. Бол.*

Излѣжж *м. св. Излѣг(у)вамъ* *м. дл. 1) солгу, лгу. 2) обману, обманываю*: Любе Стояне, Стояне, Що ме лесно излѣга Та ме от любе отдѣли? *Д. 7, 55—57.* Се-те юнаци се чудили Как ъ Димитар излѣгал Керима, бѣла ханъма. *Д. 20, 49—51.* Финикійни-тѣ во всякой случай излѣг'вали други-тѣ народы. *Л. 38.* Тугавж царскіятъ синъ сж расардилъ, чи гу била излѣгала жина му. *Ч. 253.* Трима млади тебѣ излѣгаха. *Д. S. 10, 143.* 3) измѣню, измѣняю: Както скоро са отрѣкохте отъ Бога, тѣй още поскоро ще излѣжите царъ-тѣ. *Л. Д. 1876 р. 180.* **Излѣжж са Излѣгвамъ са** поддамся обману, обманусь, обманываюсь; ошибусь, ошибаюсь: Излѣжи сѣ кральовица, Тешки порти си отвори. *М. 168.* Излѣжа сѣ русъ войвода. *М. 174.* И майка му се излѣга Че си азика извади, И той ъ языкъ прихана. *Д. 22, 30—32.* Разумява се, че съмъ се излѣгалъ въ прѣителска-та си ревность! (*so ist freilich meine Freundschaft zu voreilig gewesen*). *Э. Г. 14.* Анибалъ като гонилъ Римляне-тѣ, излѣгался, та влѣзналъ въ една тѣсна долина. *Л. 109.* Звѣздобройници-ти безъ да ся излѣжытъ, умѣять да важытъ изнапрѣдъ, кога коя звѣзда ще изгрѣе. *Л. Д. 1872 р. 106.* **Излѣгване** *с. с. обманъ. Бол.*

Излѣсквамъ *м. дл. полирую.*

Излѣстѣж *м. св. обольщу, обману*: Блѣсъкъ-тѣ не може да излѣсти освѣтъ суетны-тѣ души (*L'éclat ne peut éblouir que des âmes vaines*). *Т. 93.* Само да излѣстятъ милостивы хора-та да земають милостыни. *Л. Д. 1873 р. 198.* **Излѣстѣж са** быть обольщеннымъ: Царь, който събира сѣкогы толкови ласкатели около себе си, да ли не ще са бои да са не излѣсти отъ тѣхъ въ таквыи обстоятелства? (*d' être flatté en ces occasions?*) *Т. 373.* **Излѣстенѣе** *с. с. лестъ*: Той употрѣблява-ше кога принудителны похвалы, кога отдаване и излѣстенѣе (*tantôt de souplesse et d'insinuation*). *Т. 222.*

Излѣкутъж са *м. св. искривлюсь, испорчусь* (*въ перен. см.*): Па днесъ (дѣтца-та) обдрыгнѣтъ и на бой и на викове и излѣкутатъ ся. *Л. Д. 1869 р. 162.*

Измажж *м. св. Измаз(у)вамъ* *м. дл. 1) вымажу, вымазываю, оштукатурю*: Училищно Настоятелство прѣзъ Юлій выка хора да прѣтрѣсятъ да потѣгнѣтъ и измажытъ училище-то. *Л. Д. 1870 р. 185.* Хлѣвъ (дамъ) е обично дълговата стѣна въ земѣ изконана нѣколко стѣна на долу и отъ страны съ камень зидъ измазана, и на двѣ стра-